

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

Θεατρική μονόπρακτη σάτιρα

από τον
Πάνο Σακέλη

ΤΟ ΙΣΧΥΡΟ ΚΡΑΤΟΣ

Θεατρικό σατυρικό μονόπρακτο

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΤΟΥ:

ΚΥΡΙΑ ΣΤΟΜΑΧΙ	ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΑΡΔΙΑ	ΝΕΟΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ	ΝΕΑ Α
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β	ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ	ΝΕΑ Β

ΣΚΗΝΙΚΗ ΔΙΑΡΥΘΜΙΣΗ ΧΩΡΟΥ:

Η σκηνή εμφανίζει ένα σούπερ μάρκετ σε πολύ αφηρημένη έννοια. Στην μέση και λίγο πίσω, ένας θρόνος. Εντελώς πίσω υπάρχουν κάγκελα και στο φόντο πλάνα σχολείων.

Οι ηθοποιοί, πλην των αναφερομένων σαν νέων φορούν μαύρες ολόσωμες φόρμες που μπροστά, από κίτρινο ύφασμα, υπάρχει απεικόνιση του ονόματος τους, π.χ. στομάχι, καρδιά κλπ. που αποτελεί και το χαρακτηριστικό της όλης ανθρώπινης δομής του χαρακτήρα τους, ενώ στην πλάτη φέρουν απεικόνιση πουλάδας.

Ακούγεται ένας κόκορας, τα φώτα ανάβουν σιγά σιγά οπότε αρχίζουν να αναβοσβήνουν τα λαμπιόνια του μαγαζιού που αποτελούν μια γιρλάντα πάνω στο σκηνικό του σούπερ μάρκετ. Από δεξιά μπαίνουν βιαστικά σπρώχνοντας καρτσάκια η Κυρία Στομάχι και η Δεσποινίς Καρδιά.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Άκουσα πως τα μύδια είναι πολύ επίφοβα γιατί προκαλούν κοιλιακά. Δεν ξέρω λοιπόν τί ν' αγοράσω για το βραδινό φαγητό! Για το τραπέζι ξέρεις που έχω.

ΚΑΡΔΙΑ: Άμπα. Νομίζω πως είναι θέμα προελεύσεως. Τα ντόπια, μάλιστα. Έχει όμως μια μάρκα κονσερβαρισμένα, μούρλια. Για να τα βρω. Αα νάτα εδώ ναι.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Δες να τα πάρω; Βέβαια η προέλευσή τους εγγυάται, αλλά τι να σου πω, φοβάμαι. Σκέφτομαι να φτιάξω κρεπ σουζέτ, αρακά μινιόν και μύδια ογκρατέν. Ο κύριος Πρόεδρος τρελαίνεται για μύδια ογκρατέν. Σου ομολογώ ότι μετά τα τελευταία επεισόδια, που πολύ στεναχωρήθηκε, αποφασίσαμε να του κάνουμε αυτό το τραπέζι για να ευχαριστηθεί ο καημενούλης. Σκέφου τώρα τα μύδια που θα φάει να είναι και εισαγόμενα.

ΚΑΡΔΙΑ: Μην ξεχάσεις τα λουλούδια. Ω, ο κύριος Πρόεδρος τρελαίνεται για ορχιδέες! Βλέπεις έχει τόσο πολύ δουλειά, που έχει στερηθεί τα πάντα. Αλήθεια δεν μου πες ποιοι άλλοι θα 'ναι;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Να σου πω, ο κύριος Πηδηχτούλης με την κυρία του, η κυρία Πόδι με τον άντρα της και εκτός του κυρίου Προέδρου έχω κάτι και για σένα. Το δεξί χέρι του κυρίου Προέδρου. Ο κύριος Εγκέφαλος!

ΚΑΡΔΙΑ: Αχ... αχ.. είναι εξαιρετικός!

ΣΤΟΜΑΧΙ: Ό,τι καλύτερο θα μπορούσε μια κοπέλα να σκεφτεί.

ΚΑΡΔΙΑ: Ναι, ναι. Μην ξεχάσεις τα κρασιά.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μην ανησυχείς χρυσή μου. Με τάραξες με το μην ξεχάσεις τούτο και μην ξεχάσεις κείνο. Τα 'χω γραμμένα όλα σ' αυτό το χαρτάκι. Όσο για τα κρασιά τα αγόρασε χτες ο Διοικητής.

ΚΑΡΔΙΑ: Εσύ βλέπεις ήσουν τυχερή. Ο Διοικητής ξετρελάθηκε μαζί

σου από την πρώτη στιγμή. Έχετε τόσα κοινά σημεία.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Τα παραλές χρυσή μου!

ΚΑΡΔΙΑ: Αχ -Παύση- Από που πήρε τα κρασιά ο Διοικητής;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Είναι ένα μαγαζί καινούργιο. Γνωστός του κυρίου Χέρι.

Κάποια υποχρέωση, τα πήρε σε τιμή φανταστικά χαμηλή.

Σχεδόν τσάμπα.

ΚΑΡΔΙΑ: Τσάμπα. Με τα μύδια πάει κόκκινο.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μην ανησυχείς, εξάλλου κάποιος φίλος μας έστειλε μια κάσσα σαμπάνιες και κάτι κρασιά από την κάβα του.

-Προχωρούν προς την έξοδο. Εμφανίζεται ένας νέος έξω από το σούπερ μάρκετ. Κάθεται σαν να ζητιανεύει.-

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μήπως έχεις χρυσή μου φιλά γι' αυτόν τον φτωχό;

ΚΑΡΔΙΑ: Δυστυχώς τελειώσανε όλα τα φιλά μου. Αλλά να. Βρήκα εδώ μια δραχμούλα. Πάρε καλέ μου νέε.

ΝΕΟΣ: Ευχαριστώ, αλλά δεν θέλω χρήματα.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Πάμε χρυσή μου, αυτός μας κοροϊδεύει. Έπρεπε να το καταλάβω, τόσο νέος και να ζητιανεύει. -Ξαναγυρνά- Και δεν μου λες, τί θες;

ΝΕΟΣ: Αγάπη καλή μου κυρία. Αγάπη.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Απορώ τι κάνει ο κύριος Διοικητής.

ΚΑΡΔΙΑ: Πρέπει το βράδυ να του κάνω και γω τα παράπονό μου.

Δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν ζητιάνοι που να μην είναι

ζητιάνοι. Στο κάτω κάτω θίγουν την συντεχνία των επαιτών. Και

προσβάλλουν και βαθύτατα τα ανθρώπινά μας αισθήματα!

ΣΤΟΜΑΧΙ: Δεν καταλαβαίνω γιατί θέλει την αγάπη. Δεν πάει να

δουλέψει λίγο να γεμίσει το στομάχι του ή να διαβάσει τώρα που με την δωρεάν παιδεία αρκεί να θες και μορφώνεσαι.

(Παύση) Έστω, ας ζητιανέψει, αλλά όχι και να ζητά αναιδέστατα αγάπη! Καρδιά, γλυκιά μου, μην στεναχωριέσαι.

Σου υπόσχομαι ότι θα κάνω ότι μπορώ για να επέμβει ο Πρόεδρος. Ξέρω το ευαίσθητο σημείο του. Όταν τρώει ζήτα του ότι θέλεις!

ΚΑΡΔΙΑ: Με έχει πιάσει μια ταχυκαρδία, άλλο πράγμα. Ακούς αγάπη! Δες και δεν τους φροντίζουμε. Δες και δεν τους πονάμε! Ο σύλλογος μου χτες να φανταστείς, μοίρασε τρόφιμα σε τρεις φτωχές οικογένειες. Αυτό καταντά εκμετάλλευση! Να προσέξεις την σαμπάνια. Να είναι παγωμένη. Του κύριου Προέδρου του αρέσει η κρύα σαμπάνια.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Ο κύριος πρόξενος χτες έλεγε σε έναν κύκλο ότι παρ' όλη την έλλειψη της βενζίνης, η παροικία δεν αντιμετωπίζει κανένα πρόβλημα.

ΚΑΡΔΙΑ: Χρυσή μου μην ανησυχείς. Κάτι θα γίνει και για μας. Αρκεί να ξέρουμε που πάμε, γιατί όλοι αυτοί οι νέοι που ζητάν τάχα αγάπη ενώ είναι αναρχικοί μέχρι το κόκκαλο είναι μια μόνιμη πληγή στο κράτος μας. Δεν καταλαβαίνουν πως όλοι οι κυβερνητικοί υπάλληλοι αλλά και ο κύριος πρόξενος βοηθούν τόσο πολύ το κράτος μας με τα καλά τους λόγια.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Το βράδυ χρυσή μου κοίτα μην αργήσεις.

-Μπαίνει μια νέα και κάθεται πάλι μπροστά τους. Ο νέος παραμένει καθισμένος χάμω με το χέρι απλωμένο.-

ΣΤΟΜΑΧΙ: Κι αυτή μου φαίνεται αναρχική. Έχουν μια τόσο παράξενη φάτσα όλοι τους!

ΝΕΑ Α: Καλές κυρίες, λίγη ελευθερία παρακαλώ, ας είναι και μόνο τύπου!

ΚΑΡΔΙΑ: Αα, όπως τάπες χρυσή μου, όπως τάπες! Μηδενιστές όλοι τους! Αναρχοφασίστες και παλιοκουμμουνιστές!

ΣΤΟΜΑΧΙ: Έχω να τα ψάλλω στον άντρα μου! Έχω να του τα ψάλλω. Μπορούσε κάλλιστα να βγάλει δυο τρία όργανα έξω και να τους μαζέψει όλους. Η πολεμική αστυνομία κάθετα. Ας κάνει και το Ναυτικό κανένα δρομολόγιο για το ξερονήσι! Άδειασε εντελώς. Κι αυτός ο Πρόεδρος όλο χάρες τους δίνει. Ευτυχώς που δεν μένουμε πιά στο Περιστερί. Κουβαλήσαμε στην βίλλα.

ΚΑΡΔΙΑ: Αχ χρυσή μου, σωθήκατε. Στο προάστειο σας υπάρχει ησυχία. Η καθ' αυτό τάξη εκεί, ευτυχώς ξέρει να προφυλάγεται. Εκεί όμως που μένω εγώ...

ΣΤΟΜΑΧΙ: Βάλε στο χέρι ντε τον κύριο Εγκέφαλο! Πήρε τώρα τελευταία σε κάτι κληρώσεις ένα γωνιακό, θαύμα! Δύο σαλόνια, τραπεζαρία, κάτι βεράντες! Να φανταστείς είχε τα σχέδια δυο μήνες πριν την κλήρωση.

ΚΑΡΔΙΑ: Το βράδυ δεν θα τον αφήσω σε ησυχία. Έχεις τίποτα άλλο να ψωνίσεις; Είσαι σίγουρη ότι δεν θέλεις βοήθεια το βράδυ;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Σίγουρα χρυσή μου, γειά σου και καλή αντάμωση κι ευχαριστώ για την παρέα.

ΚΑΡΔΙΑ: Γειά σου, θα τα πούμε το βράδυ.

-Βγαίνουν και οι δυο τους από την σκηνή. Μπαίνει βιαστικός ο Υπάλληλος Α. Κάθετα προς στιγμήν στον θρόνο. Ξανασηκώνεται

και βηματίζει νευρικά.-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Θεέ μου, δεν ξέρω τι να κάνω. Κύριε Εγκέφαλε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Κύριε Πρόεδρε με ζητήσατε;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Αγαπητέ μου φίλε, καταστροφή! Τα μάθατε τα
νέα;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Εξαρτάται κύριε Πρόεδρε. Ποια νέα λέτε;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Μα σας μιλώ για την βενζίνη που βρέθηκε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Αα, νομίζω πως γι' αυτό σας περιμένει στον
προθάλαμο και ο κύριος πρεσβευτής.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Αμάν πες του να περάσει, τον έχεις και περιμένει;

-Ο Υπάλληλος Γ βγαίνει, ο Υπάλληλος Α κάθεται στον θρόνο.-

ΝΕΟΣ: Ο Διοικητής έπιασε σήμερα τον Πρύτανη. Του ζήτησε να μας
μιλήσει για τον πατριωτισμό του Προέδρου.

ΝΕΑ Α: Και γιατί τον έπιασε;

ΝΕΟΣ: Του είπε πως ο Πρόεδρος δεν έχει πατριωτισμό.

ΝΕΑ Α: Κατάλαβα.

ΝΕΟΣ: Μπα, γέλασε όταν τ' άκουσε και του ζήτησε να τ' αποδείξει.

Μόλις όμως ο πρύτανης του το απόδειξε, τον συνέλαβε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Φίλτατε, πώς είστε;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Καλά εξοχότατε, καλά.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Ο κύριος Εγκέφαλος μόλις τώρα μου 'πε πως
περιμένατε. Δεν το ήξερα! Αλήθεια σας λέω! (Σηκώνεται από
τον θρόνο του) Καθήστε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Παρακαλώ Εξοχότατε! Δεν πειράζει. Εξ άλλου το

πρωτόκολλο δεν επιτρέπει να κάθομαι εγώ και εσείς να στεκόσαστε. Δεν θα σας καθυστερήσω πάντως. Μόνο να, υπάρχει κάποιο προβληματάκι και θα ήθελα... πρέπει να προλάβουμε και τον απογευματινό τύπο.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Πρέπει να προλάβουμε τον απογευματινό τύπο.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Τον απογευματινό τύπο

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Μάθαμε πως ανακαλύφθηκε βενζίνη.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Ανακαλύφθηκε βενζίνη.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Βενζίνη.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Λοιπόν;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Λοιπόν τί;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Επικοινωνήσα με τους τεχνικούς μας και με πληροφόρησαν πως το... πως το ... πως η βενζίνη σας είναι κακής ποιότητας. Καίγεται πολύ καλά και δεν αφήνει κατάλοιπα. Απαράδεκτο. Μετά είναι σε μικρό βάθος. Δεν μπορούν ούτε τα στοιχειώδη έξοδα να δικαιολογηθούν.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Σωστά, εξάλλου τολμώ σαν τεχνικός να συμπληρώσω πως εφαρμόζοντας τον τύπο του Gay-Lussac και θέτοντας στην θέση της σταθεράς το ισοδύναμό της για σήμερα 40 δραχμές, βλέπουμε ότι η καύση μπορεί και να μην γίνει χρησιμοποιώντας το ισοδύναμο σαν καταλύτη. Με καταλάβατε;

ΟΜΟΦΩΝΑ: Όχι.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μα είναι απλό. Ο τύπος του Gay-Lussac βγάζει πως με εκατό εκατομμύρια δραχμές σε καλή τράπεζα η βενζίνη μας θα μείνει εκεί που βρίσκεται.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Πενήντα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Εβδομήντα πέντε.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: 10% για μένα;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Εντάξει, 7.5% και για σένα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Τα χαιρετίσματα μας στον πρόεδρό σας.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Πάντα στην διάθεσή σας. Μην ξεχάσετε τον απογευματινό τύπο.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Παρόλο που ήδη κυκλοφόρησε μην στεναχωριέστε.

Όλα είναι εντάξει. Τις προάλλες ο κύριος Κουρεμένος πήρε ένα δανειάκι δέκα εκατομμύρια δραχμές και η εφημερίδα του «Τα πουλιά πεθαίνουν όρθια» είναι πάντα στην διάθεσή μας. Το γεγονός διαψεύστηκε στο σημερινό φύλλο με κάτι γράμματα ΝΑ!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Και θα πιάσει;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Γιατί πρώτη φορά γίνεται;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Το ξανακάναμε; Πότε;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Τότε με το διαζυγίο σας. Την άλλη με τον εστεμμένο. Τις προάλλες πάλι με τις αγορές που έκανε ο Υπουργός σας, και σας διαβεβαιώ ότι πάντα πιάνει.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Ομολογώ πως ο μαθητής είναι καλύτερος από τον δάσκαλο. Και πάλι χαιρετε! (Φεύγει)

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Εκφράζω την ευαρέσκειά μου. Δεν θάταν μόνο άσχημα να με ενημέρωνες περισσότερο. Μπορεί να περνάμε περισσότερα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μην στεναχωρήστε, έχουμε κι άλλα πολλά να βγάλουμε στο σφυρί.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Μα δεν είναι επικίνδυνο;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Κύριε Πρόεδρε, μα κύριε Πρόεδρε! Εσείς μιλάτε για κίνδυνο; Εσείς που έχετε βάλει τόσες φορές την ζωή σας σε

κίνδυνο; Ξεχάσατε τότε που ενώ όλοι σας περίμεναν στο βουνό, εσείς πήγατε αφηφώντας όλους τους κινδύνους στην Αίγυπτο; Ξεχάσατε την σύγκρουση με τον μπαμπά σας; Ξεχάσατε τα επεισόδια στον Έβρο; Ξεχάσατε το ένδοξο παρελθόν σας;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Αρκετά φίλε μου, αρκετά και σε ευχαριστώ που μου θύμισες το ιστορικό παρελθόν μας. Σαν ιστορικός της πολιτικής διαβλέπω πως θα ανέβεις ψηλά. Διαβλέπω πως η ρητορεία σου θα σε φέρει στις επάλξεις του πολιτικού κόσμου. (Παύση). Πονηρούλη, πρέπει να σε προσέχω! Αλλά ας πηγαίνουμε. Έχω ραντεβού με τους τραπεζίτες. Το σπίτι του λαού δεν πρέπει να καθυστερήσει άλλο. (Παύση). Δεν έχω δίκιο;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μάλιστα εξοχότατε!

-Φεύγουν. Μπαίνει μια ακόμα Νέα που κάθεται μαζί με τους άλλους Νέους-

ΝΕΑ Α: Θέλω να ξέρω τι θα πει ελευθερία.

ΝΕΑ Β: Ελευθερία θα πει...

ΝΕΟΣ: Ελευθερία δεν θα πει τίποτα. Η ελευθερία είναι μια έννοια, μια ιδέα, δεν είναι μια λέξη για να την εξηγήσεις, δεν ερμηνεύεται ετυμολογικά. Ή την καταλαβαίνεις ή όχι. Το ίδιο κι άλλες πολλές, όπως δικαιοσύνη, ισοτιμία, ηθική.

ΝΕΑ Α: (Πιο δυνατά) Θέλω να ξέρω τι θα πει ελευθερία!

ΝΕΟΣ: Ελευθερία θα πει να μαθαίνεις αυτά που πρέπει κι όχι αυτά που άλλοι θέλουν.

ΝΕΑ Β: Ελευθερία θα πει να σκέφτεσαι αυτά που θέλεις και όχι αυτά που στανικά σε υποχρεώνουν.

NEA A: (Δυνατά) Θέλω να ξέρω τι θα πει ελευθερία!

NEOS: Ελευθερία θα πει να μπορείς να πιστεύεις αυτά που είναι σωστά και όχι αυτά που χρόνια τώρα σου παρασταίνουν για σωστά.

NEA A: (Βάζει τα κλάματα).

NEA B: Ελευθερία θα πει να σε μετράνε σαν άνθρωπο. (Παύση). Μα σαν έρθει η ώρα, μόνο τότε θα μάθουν κι εκείνοι τι θα πει ελευθερία.

NEA A: Γιατί πρέπει να χάσεις κάτι για πάντα και ύστερα να καταλάβεις την αξία του; Θέλω να ξέρω τι θα...

NEOS: Σταμάτα. (Παύση).

NEA A: Υπάρχει λύση;

NEOS: Είναι ερώτηση αυτή;

NEA A: Ναι, ρωτάω και θα ρωτάω μέχρι να πάρω απάντηση.

NEA B: Υπάρχει.

NEOS: Λέγεται παιδεία. Μαθαίνεις τα παιδιά να σκέφτονται, μαθαίνεις τα παιδιά να αγαπούν. Κι αυτά, όταν μεγαλώσουν, φτιάχνουν τον κόσμο τους στηριγμένο στα δικά τους ιδανικά.

NEA A: Και αυτό το λέτε λύση; Ποιος είναι αυτός που θα μάθει στα παιδιά να σκέφτονται, να αγαπούν, να ζουν, να ελπίζουν; (Παύση).

NEA B: Όσο ακατόρθωτο και αν φαίνεται, γίνεται!

NEA A: (Δυνατά) Πώς;

NEOS: (Αναστενάζει) Μέσα απ' αυτό που λέγετε προσωπικός αγώνας. Ο καθένας μας για λογαριασμό του να αναθεωρεί κάθε στιγμή τις θέσεις του και να αναλάβει προσωπικά τον αγώνα.

NEA A: Ακούγεται ακατόρθωτο!

ΝΕΑ Β: Και λοιπόν; Είπε κανείς πως η ζωή είναι τίποτα άλλο παρά ένας συνεχής αγώνας ενάντια στο ακατόρθωτο;

ΝΕΟΣ: Νομίζεις κατορθωτό να στηθεί μια ανθρωπότητα πάνω σε μια φλεγόμενη διαπλανητική σφαίρα;

ΝΕΑ Α: Κι αυτοί αυτό κάνουν και λένε πως αυτο λέγετε σωτηρία των παιδιών.

ΝΕΟΣ: Τα προφυλάσσουν έτσι από την γνώση της αλήθειας που σκοτώνει.

ΝΕΑ Β: Από την οδύνη της ελευθερίας που τυφλώνει.

ΝΕΟΣ: Από την φοβέρα της ομαδικής προσπάθειας που σακατεύει.

-Μπαίνουν κρατώντας τα ποτά τους στο χέρι ο Υπάλληλος Γ και η Καρδιά-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Λοιπόν δεσποινίς, πώς σας φάνηκε το γεύμα της κυρίας Στομάχι;

ΚΑΡΔΙΑ: Θαύμα, θαύμα! Μαζί ψωνίσαμε το πρωί τα τρόφιμα. Νομίζω μόνο πως στο σερβίρισμα υστέρησε λιγάκι.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Ναι, βλέπετε τα όργανα παρόλες τις φιλότιμες προσπάθειές τους, υστερούν στο σερβίρισμα. Διαπρέπουν όμως φοβερά στο καθάρισμα, ας είναι και αποφάγια.

ΚΑΡΔΙΑ: Θάταν πιο σικ αν τα γκαρσόνια ήταν έγχρωμα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Οι έγχρωμοι έχουν ένα στυλ πολύ σοβαρό. Σε σερβίρουν με ταπεινότητα.

ΚΑΡΔΙΑ: Μετά κάνει πολύ ωραία αντίθεση και το μαύρο με το άσπρο. Και αμείβονται και λιγότερο. Βέβαια τα όργανα τα έχει στείλει η λέσχη Ανωτάτων Οργάνων αλλά και μόνο το φαΐ τους

είναι πάλι μεγαλύτερο έξοδο από την αμοιβή των άλλων.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μπα, ένα αυτοκίνητο τριών τετάρτων έφερε το συσσίτιό τους.

-Μπαίνει η κυρία ΣΤΟΜΑΧΙ-

ΣΤΟΜΑΧΙ: Τί λέτε εσείς εδώ;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Λέμε για το ωραίο σας φαγητό. Εκείνο το σουφλέ ήταν θαυμάσιο.

ΚΑΡΔΙΑ: Ναι, ναι, ήταν θαυμάσιο.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Νομίζω πως κάτι μου κρύβεται!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Όχι κυρία μου, πως θα μπορούσαμε εξάλλου να κρύψουμε κάτι από μια τόσο ωραία κυρία σαν κι εσάς!

ΣΤΟΜΑΧΙ: Ευχαριστώ για το κομπλιμέντο σας. Μα το ποτό σας τελείωσε. Επιτρέψτε μου.

ΚΑΡΔΙΑ: Μα όχι, αφήστε να πάω εγώ. (Φεύγει).

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Δεν μου λες μπουμπού, αυτή η μικρούλα κρατιέται;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Κρατιέται και καλά μάλιστα. Τριώροφο, εξοχικό, λεφτά στην Τράπεζα, Μπάρμπα ζάμπλουτο. Ό,τι πρέπει για σένα. Μόνο καημένε βιάσου.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Έχω τόσο δουλειά όλο αυτό τον καιρό. Ετοιμάζω ένα βιβλίο Οικονομικής Ανάλυσης των Σοσιαλιστικών Συναξαριών. Θα αποτελέσει την βάση της πολιτικής μας επανάστασης.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μα δεν έγινε η επανάσταση;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μιλάω για την επόμενη.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Γι αυτό χάθηκες;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μπουμπού, τώρα που ο Διοικητής είναι εδώ, δεν μπορώ να έρχομαι τα βράδια.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Έλα τα πρωινά.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Τα πρωινά δεν μου έρχεται. Το ξέρεις εξάλλου.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Το ξέρω, και είχα πάντα την απορία. (Πάει να τον αγκαλιάσει)

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μπουμπού, συμμαζέψου. Πες μου κι' άλλα για την μικρή.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Δεν με αφτώνεις με δαύτην! Σου είπα, καλή. Μα σώπα γιατί έρχεται.

-Μπαίνει η δις ΚΑΡΔΙΑ-

ΚΑΡΔΙΑ: Το ποτό σας!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Ευχαριστώ δεσποινίς. Που λέτε κυρία μου, το βιβλίο αυτό θα αποτελέσει το στήριγμα της αυριανής κοινωνίας.

ΚΑΡΔΙΑ: Για ποιο βιβλίο λέτε;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Το νέο βιβλίο του κυρίου Εγκέφαλου. Σ' αυτό θα στηριχθεί η αυριανή κοινωνία. Όμως, είπες του κυρίου Εγκέφαλου για τα πρωινά επεισόδια;

ΚΑΡΔΙΑ: Όχι.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Όχι; Λοιπόν ακούστε...

ΝΕΟΣ: Τους χτύπησαν.

ΝΕΑ Α: Στη σχολή; Πότε έγινε;

ΝΕΟΣ: Είναι τόσο εύκολο. Μπήκαν μέσα τα όργανα. Άρχισαν να βρίζουν.

ΝΕΑ Β: Όταν σε χτυπούν μπορείς να αμυνθείς.

ΝΕΟΣ: Όταν σε κυνηγούν μπορείς να φύγεις.

ΝΕΑ Β: Όταν σε ρωτούν μπορείς να απαντάς.

ΝΕΟΣ: Όταν σε βρίζουν όμως τί μπορείς να κάνεις;

ΝΕΑ Α: Και τους πήραν;

ΝΕΟΣ: Όλους. Τους στείλαν στο βορρά.

ΝΕΑ Β: Τους έντυσαν όργανα και τους στείλαν να χτυπήσουν τους άλλους που κλειστήκανε στην άλλη σχολή.

ΝΕΑ Α: Και θα πάνε;

ΝΕΟΣ: Θα πάνε.

ΝΕΑ Β : Όλοι μας θα πηγαίναμε.

ΝΕΟΣ: Όταν σου στερούν το δικαίωμα να σκέφτεσαι, παύεις να μπορείς και να αντιδράς.

ΝΕΑ Β: Όταν μια λόγχη σε σπρώχνει σε μια άλλη, τι σου μένει να κάνεις;

ΝΕΑ Α: Ν' αρνηθείς.

ΝΕΟΣ: Τι ωραία που ακούγεται! Ν' αρνηθείς. Ν' αρνηθείς. Τί όμως να αρνηθείς;

ΝΕΑ Α: Να χτυπήσεις.

ΝΕΟΣ: Μα δεν χτυπάς. Φτάνει μόνο που βρίσκεσαι εκεί. Την παρουσία σου θέλουν.

ΝΕΑ Β: Όταν βρίσκεσαι εκεί που θέλουν γίνεσαι χωρίς να το θέλεις καταλύτης για τους άλλους που βρίσκονται απέναντί σου επειδή το θέλουν.

ΝΕΟΣ: Η παρουσία σου τους προκαλεί την φυγή. Ίσως γιατί ανήκεις και στα δυο στρατόπεδα.

ΝΕΑ Β: Ίσως γιατί η κόκκινη βούλα που βρίσκεται στο κούτελό σου ακτινοβολεί θλίψη. (Βγαίνει έξω).

ΝΕΑ Α: Μ' αυτός είναι ακόμα ένας άλλος λόγος για να μπορέσουμε να φτάσουμε στην άλλη κοινωνία!

ΝΕΟΣ: Σε ποια άλλη κοινωνία;

ΝΕΑ Α: Σ' αυτήν που δεν υπάρχουν όργανα και βία, βρισιές και κυνηγητά.

ΝΕΟΣ: Μα και μόνο που βρισκόμαστε σ' αυτήν εδώ την κοινωνία γίνεται μαχαίρι που κόβει τις γέφυρες με την άλλη.

ΝΕΑ Α: Μα δεν μπορεί. Υπάρχει ο αγώνας. Δεν τα 'παμε; Ο αγώνας θα φτιάξει την δικιά του γέφυρα για την άλλη όχθη.

ΝΕΟΣ: Που όμως μέχρι να φτιαχτεί και η άλλη όχθη θα έχει κατοικηθεί από τα όργανα.

ΝΕΑ Α: Εε τότε;

ΝΕΟΣ: Τότε υπάρχει μόνο η πάλη. Και η ανώνυμη άρνηση για συμβιβασμό. Γιατί μόλις γίνει επώνυμη ή παύει νάναι άρνηση ή παύεις να υπάρχουν. Μόλις ξεφύγεις και γίνεις κάτι, τότε το σύστημα μπαίνει σε κίνηση. Από εδώ σ' έχει, από εκεί, σε κάνει γραμματοκομιστή του. Σου δίνει και μια υψηλή αμοιβή, σε χειροκροτεί στους λόγους σου και σου λέει εμπιστευτικά «Μπράβο σου! Εσύ θα είσαι ο καινούργιος Υπουργός Εργασίας, κάνε πράξη τις ιδέες σου!»

ΝΕΑ Α: Αυτό είναι καλό. Δεν είναι;

ΝΕΟΣ: (χαμογελά πικρά) Είναι αυτοκτονία. Η κρατική μηχανή είναι σκουριασμένη και κατασκευασμένη για να λειτουργεί μόνο κατά έναν και μοναδικό τρόπο.

-Μπαίνει τρέχοντας η ΝΕΑ Β-

ΝΕΑ Β: Χτύπησαν πάλι. Τους λιώσανε. Άνοιξαν την πόρτα και ξεχύθηκαν μέσα.

ΝΕΟΣ: Ποιοι;

ΝΕΑ Β: Η βία και οι προβοκάτορες.

ΝΕΟΣ: Ξαναχαλάσανε τ' όνειρο.

ΝΕΑ Α: Το όνειρο δεν χαλάει. Πρέπει όμως το μυαλό να μην σταματάει να λέει όχι.

ΝΕΟΣ: Γιατί;

ΝΕΑ Β: Για να μην βρίσκει τον καιρό να λέει ΝΑΙ.

ΝΕΑ Α: Πολύ ωραία. Μέσα στα όχι και στα ναι προσπαθούμε να βρούμε τον δρόμο για να κτίσουμε τους εαυτούς μας.

ΝΕΟΣ: Ο Διοικητής έχει συγκέντρωση.

ΝΕΑ Α: Δεν θα μπορούσαμε;

ΝΕΟΣ: Όχι. Ναι. Όχι γιατί θα χτυπούσανε πρώτοι αυτοί. Ναι, γιατί ούτως ή άλλως θα μας χτυπήσουν.

ΝΕΑ Β: Όχι, γιατί κι αν πέσει αυτός, θ' ανέβει άλλος. Ναι, για να τελειώσει ο κύκλος.

ΝΕΑ Α: Δεν μας αρκεί αυτό.

-Σιωπή-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μα αυτό είναι τρομερό. Τολμήσαν να ζητήσουν τέτοια πράγματα;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μάλιστα, και με αναίδεια.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Τους δώσαμε λίγη ελευθερία και ορίστε τα αποτελέσματα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: (Μπαίνοντας) Άκουσα τι λέγατε και έχω να πω το εξής: Όταν έδωσα την εντολή να φάνε τον Γρηγόρη είχε αρχίσει ακριβώς η ίδια κατάσταση. Μόνο που τώρα το ποιος κυβερνά το

Ξέρουμε πολύ καλά που να πάρει ο διάβολος!

ΚΑΡΔΙΑ: Βεβαίως. Αυτό πια είναι πασιφανές.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Παρόλα αυτά όμως δεν κάνεις τίποτα για όλους αυτούς τους αλήτες που κυκλοφορούν στους δρόμους και κάνουν προβληματική την κυκλοφορία σοβαρών κυριών.

ΚΑΡΔΙΑ: και δεσποινίδων.

ΣΤΟΜΑΧΙ: και δεσποινίδων.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Επιτρέψτε μου να επέμβω. Ύστερα από την πρόσκληση που πήρε ο Πρόεδρος μας από την Ναυτική Επιτροπή Αντεπαναστατικού Αγώνα για να παρακολουθήσει την οπερέτα, που όπως ξέρετε τόσο πολύ όλοι μας χειροκροτήσαμε, αλλά και λόγω της δημοκρατικής αγωγής του και του αντίστοιχου φιλελεύθερου υπόβαθρού του, τον αναγκάζουν να δέχεται αυτού του είδους τις ελευθερίες. Όμως πιστεύω πως σύντομα όλα θ' αλλάξουν.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Το γνωρίζετε και εσείς;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μήπως δεν το γνωρίζει κι ο ίδιος ο Πρόεδρος; Αυτός εξάλλου είναι και ο εμπνευστής του εκκληκτικού αυτού πολιτικού ελιγμού.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Έχετε εμπιστοσύνη στον Πρόεδρο αλλά και στον σύζυγό σας. (Παύση). Ο σύζυγός σας αποτελεί στήριγμα του κυβερνητικού οικοδομήματος. Άλλωστε τόσα γαλόνια που πήρε στην ραγδαία του άνοδο από γραφείο σε γραφείο, επιτρέπουν να στηριζόμαστε σ' αυτόν σε όλες τις περιστάσεις.

ΚΑΡΔΙΑ: Με κάνετε και ντρέπομαι!

-Ακούγονται ερπυστριοφόρα-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Ακούτε; Δεν καταλαβαίνω μόνο γιατί ήρθαν πέντε λεπτά αργότερα. Όλο μάλιστα είναι αυτός ο διοικητής τους και τίποτα δεν καταλαβαίνει.

-Φεύγουν όλοι ενώ μπαίνει ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Γιατί αργούν; Γιατί αργούν;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Γειά σου, άργησα;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Τέλος πάντων. Είναι όλα έτοιμα;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Τους μπουζουριάσαμε όλους μέσα. Βάλαμε και ένα όργανο έξω από την πόρτα του ψηλού. Δώσε μου τώρα την βούλα του κράτους και ώρα να φεύγεις.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Μήπως ξεχνάς κάτι;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Όχι, τί;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Ξεχνάς την τσάντα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Την τσάντα; Δεν στην έφεραν χτες;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Με κοροϊδεύεις;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Τί θα κερδίσω; Εκείνος ο βλάκας ο Τραπεζίτης ανέλαβε να στη φέρει.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Τώρα μάλιστα!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Αα όχι, δεν θα του περάσει. Θα στη φέρει θέλει δεν θέλει. Εγώ ξέρεις πόσο έντιμος είμαι.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Εε τώρα τί να σου πω, αλλά τέλος πάντων, πρέπει να ακολουθήσουμε το πρόγραμμα γιατί δεν θα προλάβουμε αλλιώς. Έχω όμως τον λόγο σου;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Μείνε ήσυχος.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Εντάξει. Έλα να σου συστήσω τους συνδαιτημόνες.

(Βγαίνουν)

ΝΕΟΣ: Νομίζω πως αυτή την φάρσα την έχω ξαναδεί.

ΝΕΑ Β: Δεν νομίζω, πάντως αν όχι, νάσαι σίγουρος πως θα την ξαναδείς.

ΝΕΑ Α: Δεν μπορεί, μια αλλαγή πάντα κάτι καλό θα φέρει.

ΝΕΑ Β: Οπωσδήποτε προς το χειρότερο. Η αλλαγή μας κόστισε 1000 τραυματίες. Κι οι ξένοι τι λένε;

ΝΕΟΣ: Χειροκροτούν ασταμάτητα.

ΝΕΑ Β: Θα 'θελα να ήξερα αν κάποιος σταματήσει απ' αυτούς ξαφνικά να χειροκροτεί τι θα τον κάνουν!

ΝΕΟΣ: Θα τον σκοτώσουν οι άλλοι, γιατί αυτά που ακούς δεν είναι χειροκροτήματα. Είναι πολυβόλα που ρίχνουν.

ΝΕΑ Β: Έτσι η φαρσοκωμωδία δεν λέει να πάρει τέλος. Ξαναγυρίσαμε πάλι στα ίδια.

ΝΕΟΣ: Αρχίζει ένα κεφάλαιο που θα μείνει γνωστό.

ΝΕΑ Β: Θα μείνει γνωστό για την σοβαρότητά του ή για το γελοίο του;

ΝΕΟΣ: Για την σοβαρότητά του.

ΝΕΑ Α: Και για το γελοίο του. Ο λαός μας έχει την θαυμαστή δυνατότητα να συνδυάζει τα δυο αυτά στοιχεία στο τεράστιο στομάχι του.

ΝΕΑ Β: Δηλαδή τα καταπίνει όλα;

ΝΕΟΣ: Μόνο αυτά; Όλα!

ΝΕΑ Α: Τα χωνεύει. Το στομάχι του τα αλέθει όλα και στέλνει μετά τις σψηαλέες ουσίες σε όλα τα νευραλγικά σημεία.

ΝΕΟΣ: Μετουσίωση. Τα μετουσιώνει όλα σε ιδανικά και κουράγιο.

Έτσι κάθε νέα απαράδεκτη εμπειρία, γίνεται αντισώματα που κυκλοφορούν στο αίμα του.

ΝΕΑ Β: Αλλοίμονο μόνο στην πορεία.

ΝΕΑ Α: Δηλαδή;

-Ακούγεται κάποιος ύμνος και φωνές «Εε έρχεται! Νάσαι καλά δικέ μας!»-

ΝΕΑ Β: Αν πρόκειται μονίμως να προσπαθεί να ξεπεράσει τα ξεράσματα που τον ταΐζουν καταλαβαίνεις πως δυνάμεις για τον δρόμο δεν θα υπάρχουν. Αν και τώρα τελευταία οι τροφές των λαών συναγωνίζονται η μία την άλλη για το ποια θα περιέχει τις περισσότερο έμπυες ουσίες.

ΝΕΟΣ: Η ηγεσία της ανθρωπότητας νάσαι καλά. Αυτή ξέρει πως όταν αυτή καλοτρώνει όλα είναι εντάξει.

ΝΕΑ Β: Από καλό φαΐ βγαίνει καλή κοπριά. Τ' άλλα όλα είναι θέμα μετουσίωσης.

ΝΕΑ Α: Και το κεφάλαιο που αρχίζει;

ΝΕΟΣ: Δίκες, για να ακολουθήσουν δίκες που θα δικάσουν τους δικασμένους με νέες δίκες. Δίκες και απόδοση δικαιοσύνης για πάντα. Σήριαλ.

-Έρχονται μέσα όλοι οι φορμοντυμένοι κουβαλώντας τις καρέκλες τους.-

ΝΕΑ Α: Εισαγγελέας ποιος είναι;

ΝΕΑ Β: Περίμενε και θα δεις.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: (Απευθύνεται στον ΥΠΑΔΔΗΛΟ Γ) Κύριε

Εισαγγελεύ, παρακαλώ την θέση σας.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε. Η τιμή της

νομιμόφρονος εκπροσωπήσεως της Δικαιοσύνης με τιμά όλως
ιδιαιτέρως.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Περιττό, περιττό, προχωρήστε εις την απαγγελία
της κατηγορίας κύριε Εισαγγελεύ.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Οφείλω να προλογίσω κύριε Πρόεδρε διότι όλοι
πρέπει να γνωρίζουν ότι κάθε μορφή βίας και απάτης είναι
απαράδεχτη. Η σημερινή σύνθεση του παρόντος αποτελεί
αυταπόδειχτο γεγονός αυτής της κατηγορίας. Οι τύραννοι όλου
του κόσμου πρέπει να ξέρουν πως η ώρα της κάθαρσης είναι
μπροστά τους. Και η ώρα αυτή είναι και η ώρα της τιμωρίας.
Στον κόσμο ολόκληρο κανένας δεν πέρασε χωρίς να μην
τιμωρηθεί. Τολμώ να φέρω σαν παράδειγμα τον δικτάτορα
Φράγκο ο οποίος αν και κατάφερε να φτάσει μέχρι το τέλος, ο
ίδιος χάρος ανέλαβε τον ρόλο του δικαστή τιμωρού. Το δε
σύστημά του έφαγε ένα χαστούκι από τον ίδιο τιμωρό. Έστω κι
αυτή η τιμωρία, αυτός ο ατιμασμός, είναι αρκετός.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Επί του προκειμένου κύριε Εισαγγελεύ.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μάλιστα κύριε Πρόεδρε. Μάλιστα. Έτσι κι εμείς
εδώ σήμερα μαζευτήκαμε να δικάσουμε αυτούς και το σύστημα
που εκπροσωπούν. Απετέλεσαν μια ομάδα σφετεριστών. Δεν
σεβάστηκαν την λαϊκή ψήφο. Και τα αποτελέσματα είναι
γνωστά. Τους κατηγορώ ότι με υστεροβουλία και χωρίς λαϊκή
υποστήριξη καταπάτησαν την λαϊκή θέληση. Όπως γνωρίζετε η

τιμωρία για αυτά τα αδικήματα είναι ισόβιος κάθειρξη. Επίσης τους κατηγορώ ότι δεν προσπάθησαν καθόλου να εδραιώσουν το σύστημα τους, δια την οποίαν πράξη η τιμωρία είναι θάνατος δια στραγγαλισμού και απαγχονισμό, διότι παρέσυραν κόσμο ο οποίος πίστεψε εις την μονιμότητα των. Έτσι έχουμε και το φαινόμενο των τηλεγραφημάτων με σύστημα αντιγραφής.

Επιτρέψτε μου να σας διαβάσω ένα: «Επί τη διασώσει σας κύριε Πρόεδρε, καίτοι μου πήρατε την καρέκλα, σας συγχωρώ γιατί που θα πάει, θα την ξαναπάρω. Εύχομαι στον μεγαλοδύναμο να σας έχει καλά και πάντα σιδερένιος για να ευχηθείτε κι εσείς αργότερα εις ημάς, γιατί μια και είναι σφαίρα και γυρίζει, κάτι θα γίνει και για μας. Πρώην επιτετραμμένος επί των συζυγικών σχέσεως της Πατρίδας». (Δυνατά). Εκτιθέμεθα έτσι κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Άκου πόσο όμορφα απαγγέλει. Όσο πίσω κι αν στείλω το μυαλό μου, ο κύριος αυτός αποτελούσε το δεξι χέρι της Κυβερνητικής παράταξης. Καταπληκτικό!

ΚΑΡΔΙΑ: Μα είναι καταπληκτικός! Τι στυλ!

-Οι φορμοφορεμένοι τον χειροκροτούν-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ η σειρά σας, προχωρήστε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Α: Ευχαριστώ κύριε Εισαγγελεύ που μου δίνετε τον λόγο. Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Έχω αντίρρηση σε κάποιο σημείο. Το βασικό κατηγορητήριο είναι πως δεν κρατήσαμε την σκυτάλη. Σας ερωτώ: Έχετε δει σκυταλοδρομία που ο πρώτος δρομέας να είναι και ο τελευταίος; Όχι κύριοι μου απαντώ. Ο χρόνος και το τρέξιμο είναι καθορισμένα. Την

σκυτάλη την δώσαμε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Μήπως εγώ δεν την έδωσα; Λίγο πιο γρήγορα απ' ότι περίμενα αλλά είχε νυχτώσει και τα φώτα του σταδίου δεν ήταν αναμμένα. Ξέρετε αυτή η ώρα του μισοσκόταδου είναι η χειρότερη. Παραμορφώνονται τα πάντα, έτσι δεν ξέρεις ούτε τι δίνεις ούτε σε ποιον το δίνεις.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Στο κάτω κάτω τα πράγματα δεν γίναν και έτσι!

ΝΕΟΣ: Στο κάτω κάτω τα πράγματα δεν γίναν και έτσι!

ΝΕΑ Β: Θυμάσαι τότε στην βόρεια πρωτεύουσα;

-Όλοι παίρνουν τα καθίσματά τους και φεύγουν-

ΝΕΟΣ: Λες για τον Γρηγόρη;

ΝΕΑ Β: Ναι, τον Γρηγόρη.

ΝΕΑ Α: Τί έγινε;

ΝΕΟΣ: Του δώσανε να πει κώνειο. Τον κλείσανε στην τανάλια τους και εκεί πια ξέροντας πως δεν υπήρχε έξοδος, αυτοκτόνησε.

ΝΕΑ Α: Μα αυτοκτόνησε;

ΝΕΑ Β: Όπως όλοι όσοι δεν συμβιβάζονται με τους νόμους του δικαίου κράτους.

ΝΕΟΣ: Όχι, δεν αυτοκτόνησε. Υπήρξε θύμα ενός τροχαίου δυστυχήματος.

ΝΕΑ Β: Δεν ήταν μόνο τροχαίο, ήταν και αναγκαίο.

ΝΕΑ Α: Αναγκαίο;

ΝΕΟΣ: Όποιος λέει πως μια σφαίρα και ένα ποτήρι γάλα κάνουν τα ίδια λεφτά, είναι γεγονός πως το πρωί αντί για γάλα θα του σερβίρουν σφαίρες.

ΝΕΑ Α: Μην αστειεύεσαι!

ΝΕΟΣ: Δεν αστειεύομαι. Λέω την αλήθεια. Ο Γρηγόρης, το ποτήρι με το κώνιο το έβλεπε. Είχε μορφοποιηθεί πια μπροστά του. Ήταν θέμα χρόνου. Είπαν πως μπορούσε να το αποφύγει.

ΝΕΑ Β: Πουλώντας την ψυχή του.

ΝΕΑ Α: Και ποιος κέρδισε από αυτό;

ΝΕΑ Β: Μπορώ να σου πω ποιος έχασε.

ΝΕΑ Α: Ποιος;

ΝΕΑ Β: Η μάζα η πλατιά, που διψούσε για γάλα και της προσφέρουν σφαίρες.

ΝΕΟΣ: Ξεχνάς πως όλα συνταράχτηκαν τότε.

ΝΕΑ Β: Όλα εκτός από τον σταύλο όπου η κοπριά του Αυγεία ακόμα μυρίζει.

ΝΕΑ Α: Ο Ηρακλής δεν έκανε τίποτα;

ΝΕΟΣ: Ούτε ο Ηρακλής, ούτε ο Γιώργος, ούτε ο Αλέκος.

ΝΕΑ Β: Μα αν μπορούσε ένας Αλέκος να ξεβρωμίσει έναν σταύλο, τότε τόσα χρονιά όλοι αυτοί οι Αλέκοι που σκοτώθηκαν θα είχαν κάνει τον τόπο παράδεισο.

ΝΕΑ Α: Θα σταματήσουν να σκοτώνονται;

ΝΕΟΣ: Όχι, αυτό το είπαμε εξάλλου. Απλώς αλλάζουν όνομα.

ΝΕΑ Β: Και το καινούργιο όνομα, που ξέρεις, μπορεί νάναι Ρήγας!

ΝΕΑ Α: Αυτό το όνομα ξανασκοτώθηκε.

ΝΕΟΣ: Δεν τους πειράζει. Εξάλλου αν βάλλεις και τα ονόματα που είναι άγνωρα, το στοιχειό έχει φάει πολλές φορές και όλα τα ονόματα.

ΝΕΑ Α: Με τον Γρηγόρη όμως δεν μου είπατε τι έγινε!

ΝΕΑ Β: Δεν χρειάζεται να σου πουν. Τώρα πιά μπορείς μόνη σου να

καταλάβεις. Βρέθηκε ένοχος όλων των θανάσιμων
αμαρτημάτων.

ΝΕΑ Α: Που είναι;

ΝΕΑ Β: Αγαπούσε τους φτωχούς και τους αδύνατους. Ένα. Το
φώναζε δυνατά.

ΝΕΟΣ: Δεν λογάριάζε τους εχθρούς του. Προκαλούσε τους
δυνατούς. Ήταν αγνός και ιδεαλιστής.

ΝΕΑ Β: Και το τελευταίο πως είχε την αλήθεια με το μέρος του.

ΝΕΑ Α: Και ήπιε κώνειο;

ΝΕΟΣ: Όλα τα όπλα που χτυπούν πίσωπλατα είτε είναι δικαστικές
πράξεις, είτε τρίκυκλα, είτε αυτοκίνητα, είτε σφαίρες από
κρυμμένα όπλα, είτε ακόμα και αποφάσεις εξεταστικών
επιτροπών φέρουν έντονο συμβολισμό το κώνειο.

ΝΕΑ Β: Είναι η γνώση πως σε σημαδεύουν επειδή λες την αλήθεια.

ΝΕΑ Α: Ηρωισμός!

ΝΕΟΣ: Όχι, απλά και μόνο ελευθερία.

-Μπαίνουν μέσα οι ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β,Γ και Δ-

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Κύριε Διαχειριστά, πρέπει να σας αναφέρω.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Βασικά παρακαλώ μην ξεχνάτε. Προτιμώ το
«Πρόεδρε». Σας ακούω.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Κύριε Κυβερνήτα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Πρόεδρος.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Κύριε Πρόεδρε, προλογίστε παρακαλώ εσείς.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Κύριε Πρόεδρε, ο λαός ζητά ευθύνες για το φαύλο
παρελθόν.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Ευθύνες; Μα αλλάξαμε ονόματα, τι άλλο θέλουν;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Λένε την δικαιοσύνη πουλημένη.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Την δικαιοσύνη;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Τους λένε όλους προδότες.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Μα καταδικάστηκαν σε θάνατο!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Φωνάζουν τα όργανά μου βασανιστές! Ενώ αυτά τα κακόμοιρα ούτε που κουνιούνται καθόλου.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Απορώ. Μα δεν τους αλλάξαμε κι αυτούς όνομα; Το παλιό όνομα διατάσσω να καταδικαστεί σε θάνατο.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Μα καταδικάστηκε!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Φοβάμαι κύριοι πως για όλα αυτά φταίνε οι δεξιοί και οι αριστεροί αναρχικοί.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Οι αναρχικοί. Έχουν κατά χιλιάδες εισβάλλει στο στράτευμα και όλο αιτήματα για μακριά μαλλιά είναι.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Δ: Αυτό δεν θα το επιτρέψω ποτέ! Μακριά μαλλιά! Αδιανόητο! Εγώ όταν ήμουν μαθητής στρατιωτικής σχολής είχα τρεις πόντους το μαλλί. Μέσα σε τριάντα χρόνια έχουν το θράσος να ζητάνε άλλους πέντε πόντους; Σίγουρα είναι αναρχικοί!

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Γ: Έτσι όπως πάμε κύριοι νομίζω πως θα ξαναπάρουμε τα παλιά μας ονόματα.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Β: Έτσι όπως πάμε εμείς θα φταίμε;

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ Λ: Η σωτηρία της πατρίδας απαιτεί κοντά μαλλιά.
(Βγαίνουν).

-Μπαίνουν οι ΚΑΡΔΙΑ και ΣΤΟΜΑΧΙ-

ΣΤΟΜΑΧΙ: Λοιπόν κυρία Καρδιά, πώς πήγε ο μήνας του μέλιτος;

ΚΑΡΔΙΑ: Έε καλά, μα αυτά δεν λέγονται. Χα, χα.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Έλα καημένη, λες και είμαστε ανύπαντρες.

ΚΑΡΔΙΑ: Ναι μα...

ΣΤΟΜΑΧΙ: Που πήγατε όμως θα μας πεις, έτσι δεν είναι;

ΚΑΡΔΙΑ: Μα δεν έχω αντίρρηση, αλλοίμονο. Εξ άλλου ήταν μια φοβερή εμπειρία. Απ' όπου περνάγαμε μας υποδέχονταν με χειροκροτήματα. Ξέρετε γυρίσαμε όλον σχεδόν τον τόπο. Σε μια στρούγκα ένας βοσκός δάκρυσε που είδε τον Κύριο Πρόεδρο. Του φίλησε το χέρι και τον ρώτησε για τον άλλο τον Πρόεδρο. Του έστειλε μάλιστα και ένα κεφαλοτύρι.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Κεφαλοτύρι; Τι γλυκός ο καημενούλης! Αλλά πες μου τι κάνει τώρα ο άντρας σου;

ΚΑΡΔΙΑ: Προβλήματα. Προβλήματα! Εσένα;

ΣΤΟΜΑΧΙ: Άστον τον καημενούλη κι έχει κι αυτός προβλήματα με το προσωπικό της καινούργιας βιομηχανίας του. Ξέρεις, ο κύριος Πρόεδρος του έδωσε ένα δανειάκι για να φτιάξει την μάντρα του παλιού μας σπιτιού. Με κάτι ψηλά που περισσέψαν έφτιαξε κι ένα εργοστάσιο επεξεργασίας αλουμίνιας.

ΚΑΡΔΙΑ: Αχ μόνο εμείς έχουμε χάσει τόσες ευκαιρίες.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Εσύ καλή μου όμως θα μπορούσες κάτι να πετύχεις. Οι άντρες σ' αυτήν την ηλικία είναι τόσο εύκολοι και τόσο ξεμωραμένοι.

ΚΑΡΔΙΑ: Να σου πω, ξεκίνησα κάτι να λέω αλλά ο σύζυγός μου μου θύμισε πως μετά το σκάνδαλο των υποβρυχίων, πρέπει να περιμένουμε λιγάκι. Είδες πως ο τύπος δεν έγραψε τίποτα το σπουδαίο, αλλά....

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μα τί θα μπορούσαν να γράφουν; Όλα ήταν πολύ τακτοποιημένα.

ΚΑΡΔΙΑ: Μόνο που καλύτερα που έκλεισε το θέμα.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Τέλος πάντων εσύ ξέρεις καλύτερα. Τι ώρα είναι;

ΚΑΡΔΙΑ: Τρεις και σαρανταπέντε.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Πω, πω άργησα σήμερα και θα περιμένει ο Διοικητής.

ΚΑΡΔΙΑ: Και εγώ άργησα, γειά λοιπόν και ραντεβού αύριο.

-Φεύγουν όλοι από την σκηνή. Ακούγεται ένας κόκορας, οπότε αρχίζουν να αναβοσβήνουν τα λαμπιόνια του μαγαζιού. Από δεξιά μπαίνουν βιαστικά σπρώχνοντας καρτσάκια Στομάχι και η Καρδιά.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Άκουσα πως τα μύδια είναι πολύ επίφοβα γιατί προκαλούν κοιλιακά. Δεν ξέρω λοιπόν τί ν' αγοράσω για το βραδινό φαγητό! Για το τραπέζι ξέρεις που έχω.

ΚΑΡΔΙΑ: Άμπα. Νομίζω πως είναι θέμα προελεύσεως. Τα ντόπια, μάλιστα. Έχει όμως μια μάρκα κονσερβαρισμένα, μούρλια. Για να τα βρω. Αα νάτα εδώ ναι.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Λες να τα πάρω; Βέβαια η προέλευσή τους εγγυάται, αλλά τι να σου πω, φοβάμαι. Σκέφτομαι να φτιάξω κρεπ σουζέτ, αρακά μινιόν και μύδια ογκρατέν. Ο κύριος Πρόεδρος τρελαίνεται για μύδια ογκρατέν. Σου ομολογώ ότι μετά τα τελευταία επεισόδια, που πολύ στεναχωρήθηκε, αποφασίσαμε να του κάνουμε αυτό το τραπέζι για να ευχαριστηθεί ο καημενούλης. Σκέψου τώρα τα μύδια που θα φάει να είναι και εισαγόμενα.

-Προχωρούν προς την έξοδο. Εμφανίζεται ένας νέος έξω από το σούπερ μάρκετ. Κάθεται σαν να ζητιανεύει.-

ΣΤΟΜΑΧΙ: Μήπως έχεις χρυσή μου ψιλά γι' αυτόν τον φτωχό;

ΚΑΡΔΙΑ: Δυστυχώς τελειώσανε όλα τα ψιλά μου. Αλλά να. Βρήκα εδώ μια δραχμούλα. Πάρε καλέ μου νέε.

ΝΕΟΣ: Ευχαριστώ, αλλά δεν θέλω χρήματα.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Πάμε χρυσή μου, αυτός μας κοροϊδεύει. Έπρεπε να το καταλάβω, τόσο νέος και να ζητιανεύει. (Ξαναγυρνά) Και δεν μου λες, τί θες;

ΝΕΟΣ: Αγάπη καλή μου κυρία. Αγάπη.

ΣΤΟΜΑΧΙ: Απορώ τί κάνει ο κύριος Διοικητής.

-Γυρνάν την πλάτη τους στο κοινό φεύγοντας και τότε ενώ κλείνει η αυλαία οι θεατές βλέπουν ότι στην πλάτη τους έχουν ένα νέο σχέδιο, τον σκούφο της Δημοκρατίας.-

ΤΕΛΟΣ